GREGORIUS MAGNUS
Zwettl, um 1200
Quelle: http://manuscripta.at/?ID=31655
Copyright: Zwettl, Zisterzienserstift

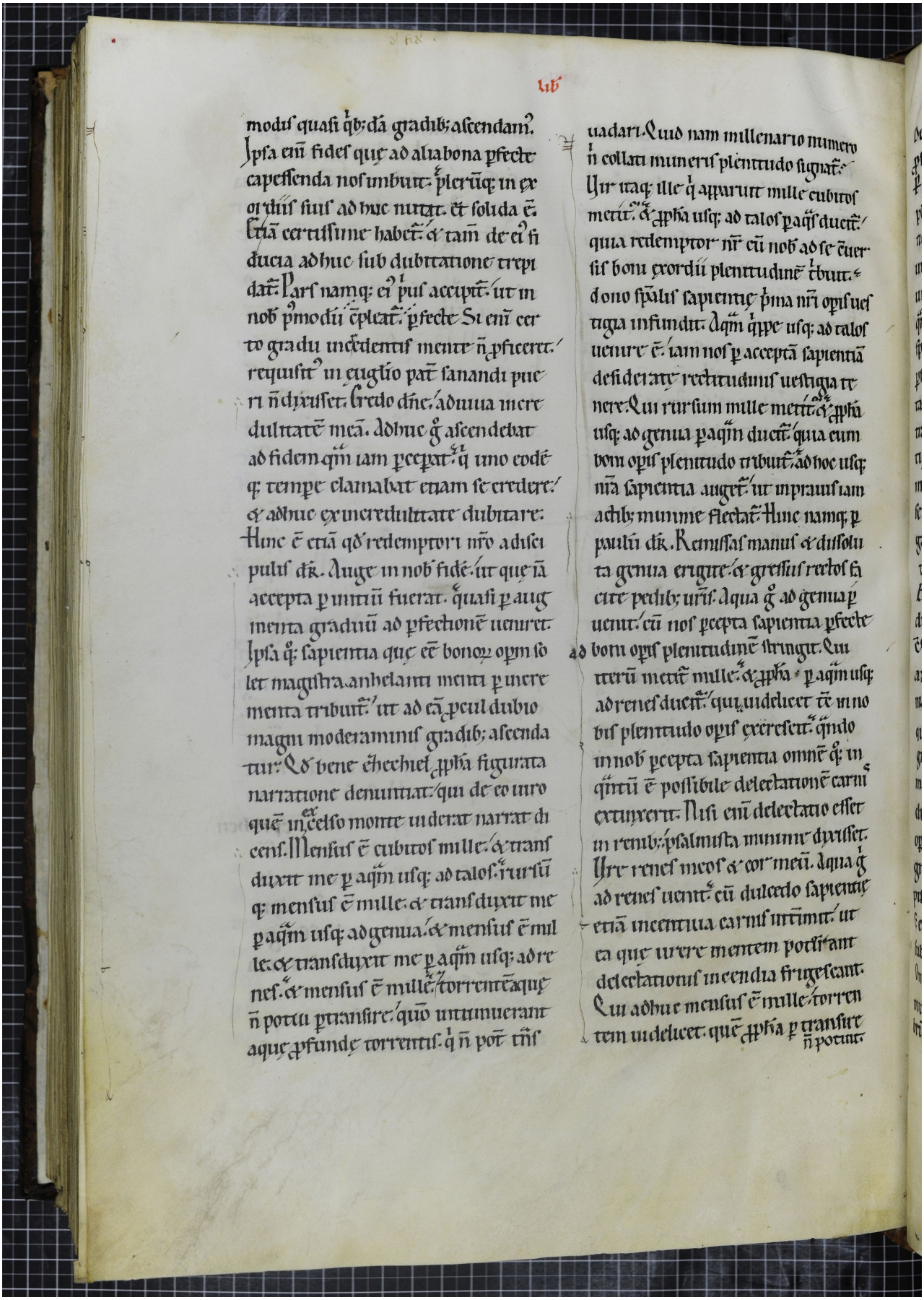

lib

modus quasi qb; dā gradib; ascendam.
Ipsa enim fides quę ad alia bona pfecte
capessenda nos imbuit. plerūq; in ex
ordio suis ad huc nutat. et solida ē.
Etiā certissime habet. & tamen de ei fi
ducia adhuc sub dubitatione trepi
dat. Pars namq; ei pius accipit. ut in
nob pmodū cplcat. pfecte Si enim cer
to gradu incedentis mente ñ pficerit.
requisit in euangelio pat sanandi pue
ri ñ diffisus. Credo dne. adiuua incre
dulitatē meā. adhuc g ascendebat
ad fidem qm iam pcepit. q uno eodē
q; tempe clamabat etiam se credere.
& adhuc ex incredulitate dubitare.
Hinc ē etiā qd redemptori nro adusci
pulus dr. Auge in nob fidē. ut quę iā
accepta p uirtū fuerat. quasi p aug
menta graduū ad pfectionē uenirent.
Ipsa q; sapientia quę est bonorū opm so
let magistra anhelantī mentī p incre
menta tribuit. ut ad eā peuil dubio
magni moderaminis gradib; ascenda
tur. Qd bene ezechiel ꝓpha figurata
narratione denuntiat. qui de eo uiro
quē in excelso monte uiderat narrat di
cens. Mensus ē cubitos mille. & trans
duxit me p aqm usq; ad talos. rursū
q; mensus ē mille. & transduxit me
p aqm usq; ad genua. & mensus ē mil
le. & transduxit me p aqm usq; ad re
nes. & mensus ē mille torrentē aquę
ñ potui ptransire. quo uirtumuerant
aquę pfundę torrentis. q ñ pot trans
uadari. Quid nam millenario numero
ñ collati muneris plenitudo signat.
Vir itaq; ille q apparuit mille cubitos
metit. & ꝓpha usq; ad talos paqs ducit.
quia redemptor nr cū nos ad se cuer
sis boni exordii plenitudinē tribuit.
dono spālis sapientię pma nri opis ues
tigia infundit. Aqm ippe usq; ad talos
uenire ē. iam nos p accepta sapientiā
desiderantes rectitudinis uestigia te
nere. Qui rursum mille metit. & ꝓpha
usq; ad genua paqm ducit. quia eum
bonī opis plenitudo tribuit. ad hoc usq;
mā sapientia auget. ut in prauis iam
achis minime flectat. Hinc namq; p
paulū dr. Remissas manus & dissolu
ta genua erigite. & gressus rectos fa
cite pedib; uris. Aqua g ad genua p
uenit. cū nos pcepta sapientia pfecte
ad bonī opis plenitudinē stringit. Qui
terū metit mille. & ꝓpha p aqm usq;
ad renes ducit. qui uidelicet tē in no
bis plenitudo opis excrescit. q ndo
in nob pcepta sapientia omnē q; in
qntū ē possibile delectationē carnis
extinxerit. Nisi enim delectatio esset
in renib; psalmista minime dixisset.
Vre renes meos & cor meū. Aqua g
ad renes uenit. cū dulcedo sapientię
etiā incentiua carnis intrinsecus. ut
ea quę urere mentem possint
delectationis incendia frigescant.
Qui adhuc mensus ē mille torren
tem uidelicet. quē ꝓpha p transire
ñ potuit.